

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين إنه خير ناصر و معين الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و علي و آلهما الطيبين الطاهرين و لعنة الله على أعدائهم أجمعين أبد الآبدين

سؤال: موضوع پاک نبودن غیر اهل ایمان و اسلام و لزوم اجتناب از آنها در فضای اهل معرفت دینی خیلی واضح بوده؛ بلکه پذیرفته شده و مورد التزام نیز می باشد، ولی اگر بخواهیم همین موضوع را در مجامعی که آگاهی و شناخت و پایبندی دینی ندارند؛ با تعبیرات و اصطلاحات رایج محیطهای دینی بیان کنیم؛ قابل فهم نبوده؛ و چه بسا سوء برداشت نیز شده؛ و موجب بدبینی آنها به اساس فرهنگ دینی هم بشود، در این موارد افراد متدین یا ملاحظه برداشت طرف مقابل را نکرده و طبعاً تبعات منفی آنها نیز دچار می شوند؛ و یا بخاطر ملاحظه طرف مقابل از رعایت این حکم شرعی تغافل کرده و یا اغماض می نمایند، می خواستم راهنمایی نمایید که در این گونه موارد چگونه چطور این مسئله را تبیین کنیم که هم آنها بتوانند آنها درک کنند؛ و هم سوء برداشتی پیش نیاید، و هم اینکه (خواسته یا ناخواسته) چیزی از اهمیت و جدیت و محدوده اجرای این حکم شرعی نکاسته باشیم؟

جواب: عرف همه جوامع امروزی جهان (غیر مؤمن) بر اجتناب از تماس با رطوبت و مصرف نیم خورده و لباس مستعمل ناشسته یکدیگر است؛ هر چند دوست و خانواده خودشان باشند، پس اصل این شیوه و رفتار؛ امری ناشناخته یا غیر معقول یا ناپذیرفته در میان افراد غیر مسلمان نیست، بلکه مورد الزام شان نیز هست، در شرع شریف؛ همین رفتاری که مورد التزام عمومی آنهاست؛ تنها بطور محدود لازم الاجرا بوده؛ و در بقیه موارد رخصت فرموده است، ولذا پرهیز در استفاده نیم خورده و مانند آنها نسبت به غیر (اهل ایمان و اسلام) مورد تأکید قرار داده است، بنابر این وقتی همین روش و رفتار را خود آنها به نحو عام و بدون محدودیت و بطور همیشگی ملتزم هستند؛ دیگر جای اشکال برای التزام به آن در محدوده خاص باقی نمی ماند، برای درک موضوع بر اساس باور آنها و در محدوده فهم ایشان: شرع شریف پیروان خود را در محدوده ایشان (مطابق عرفشان) به پرهیز دستور داده، ولی برای اهل اسلام و غیر دشمنی با حق و اهل حق، عدم لزوم رعایت آنها بیان نموده است، البته این حکم ذاتی این موارد است، و در موارد خاص مانند ابتلای اهل ایمان به نجاست عارضی؛ حکم پرهیز از موضع آلوده شده در این موارد نیز الزامی است؛ البته طبع رعایت این حکم مستلزم پیش آمدن سوء تفاهم و یا توهم اهانت نبوده، و می توان در رفتاری بادرایت؛ ضمن التزام جدی و مستمر به هدایتها و راهنماییهای

الهی از رخداد تبعات ناخواسته منفی نیز بر حذر بود . [شماره ثبت: (۱۲۵۷) منبع: المسائل المغربية]